

ZYCIĘ i ŚWIETŁO

grudzień 2018

List do Kręgu Przyjaciół Międzynarodowego Centrum Ewangelizacji

MARIANUM - CARLSBERG

"Diakonia Ruchu Światło-Życie" -

erygowana przez Konferencję Episkopatu Polski na mocy
kan. 312 § 1 nr 2 KPK, a na terenie diecezji Speyer potwierdzona przez
Biskupa Antoniego Schlembacha dekretem z dnia 1.03.2001 roku -

**jest publicznym stowarzyszeniem wiernych
(duchownych i świeckich)
w rozumieniu Kodeksu Prawa Kanonicznego.**

LIST DO KRĘGU PRZYJACIÓŁ
MIĘDZYNARODOWEGO CENTRUM EWANGELIZACJI
"MARIANUM" w CARLSBERGU

WYDAJE:

Diakonia Ruchu Światło - Życie

Redakcja:

Ks. Jacek Herma, Tomasz Karawajczyk
Urszula Kula, Barbara Mazur, Gizela Skop

ADRES REDAKCJI:

BEWEGUNG LICHT - LEBEN

INTERNATIONALES EVANGELISATIONSZENTRUM

"MARIANUM"

KREUZWEG 28

D-67316 CARLSBERG

TEL. 06356/228, FAX 06356/8676

E-MAIL: marianum@oaza.de

Ośrodek "Marianum" w Carlsbergu powstał dzięki pracy i ofiarności Polaków w Niemczech (w szczególności Polskich Oddziałów Wartowniczych przy Armii Amerykańskiej) jako Dom Młodzieży Polskiej. W dniu 25 sierpnia 1956 roku, w przeddzień Uroczystości Najświętszej Maryi Panny Częstochowskiej, został nazwany ku czci Niepokalanej Dziewicy "Marianum" i oddany jako wotum narodowe Królowej Polski - Jasnogórskiej Pani, w Jej królewskie władanie.

Od 25 marca 1982 roku "Marianum" działa jako Międzynarodowe Centrum Ewangelizacji Ruchu Światło-Życie (Ruchu oazowego, zwanego też Dziełem Niepokalanej, Matki Kościoła). W latach 1982-1987, modlił się, pracował i tutaj zmarł Założyciel Ruchu Światło - Życie i Krucjaty Wyzwolenia Człowieka, Czcigodny Sługa Boży ks. Franciszek Blachnicki (1921-1987), którego Papież Jan Paweł II nazwał "gorliwym apostołem nawrócenia i wewnętrznej odnowy człowieka".

ZAPRASZAMY NA NASZĄ STRONĘ INTERNETOWĄ www.oaza.de

Polska strona internetowa Ruchu Światło-Życie: www.oaza.pl

Nasze konto bankowe: Bewegung Licht-Leben e.V.,
Sparkasse Rhein - Haardt (BLZ 546 512 40), Konto-Nr. 13 117 767
IBAN: DE73 5465 1240 0013 1177 67, BIC: MALADE51DKH

**DZIĘKUJEMY ZA SKŁADANE OFIARY! NA ŻYCZENIE WYSTAWIAMY POTWIERDZENIE DLA
CELÓW PODATKOWYCH. PROSIMY WTEDY O PODANIE NAM DOKŁADNEGO ADRESU!**

Spis treści

Od redakcji	3
Bóg Oblubieńcem	4
Przywrócić sprawiedliwość	7
I Pielgrzymka Domowego Kościoła	9
Carlsberski Krąg Centralny	10
Dzień Wspólnoty w Xanten	12
Spotkanie Grupy Biblijnej - Bruksela	13
Drodzy Przyjaciele!	14
Szkoła Modlitwy Słowem Bożym	16
„W szczęściu jest spokój”	17
Listopadowe Dni skupienia	21
Kółko różańcowe	23
Dzień Skupienia w Münster	24
Dni Rodziny oraz zakończenie Kursu	26
Z Góry Karola	28
Terminarz	32
Życzenia	36

Od redakcji

Płynie szybko czas, ale mimo jego przemijającej ilości nie ma on w sobie mocy, by zrodzić samemu ze siebie prawdziwej i nieprzemijającej Nowości.

Tylko Ten, który istnieje przed czasem i ponad czasem, wchodząc w nasz czas i biorąc na siebie jego zużywającą się perspektywę, może uczynić wszystko Nowe.

Początek tego, co rzeczywiście i trwale jest Nowe, czyni Syn Boży przez swoje Wcielenie. W nim Nowe Życie, Nowy Człowiek, Nowa Wspólnota, Nowa Kultura stają się obecne i rozlewają jako dar - propozycja dla serc ludzkich,

To co Nowe i Wieczne rozpoczyna się od Nowego Adama, który przyłącza do siebie Nową Ewę.

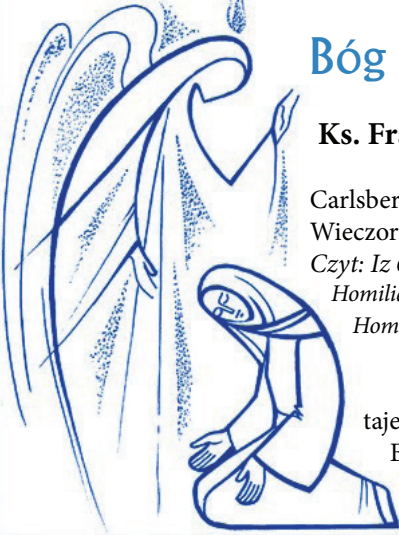
Gdy przyjmujemy otwartym sercem, umyłem i wołą Przychodzącego Pana, Jego obecność w nas, pośród nas i poprzez nas w świecie - zakłada i buduje Królestwo Boże. Dzień po dniu, godzina po godzinie, minuta po minucie, sekunda po sekundzie.

Gdy przeżywamy radykalnie i głęboko ewangelicznie swoje "tu i teraz" czasu i miejsca, gdzie żyjemy - nasza codzienność staje się przestrzenią uobecniania i stawiania się Królestwa.

Stajemy się Jego częścią, a nasze życie, czyny i słowa – promieniowaniem Królestwa, które jest już między nami, ale jednocześnie wciąż nadchodzi, bo jeszcze nie objawiła się pełnia tego, co Bóg przygotował w swojej miłości swoim wybranym.

Z modlitwą
Ks. Jacek Herma z Diakonią
"Marianum"

Bóg Oblubieńcem

Ks. Franciszek Blachnicki

Carlsberg, 24 XII 1985,

Wieczorna Msza święta wigilijna

Czyt: Iz 62,1-5 Dz 13,16-17.22-25 Mt 1,1-25

Homilia spisana wg zapisu na taśmie magnetofonowej:

Homilie/H2/851224

W jednym słowie streszcza Pismo święte tę tajemnicę, którą dzisiaj sprawujemy w liturgii Bożego Narodzenia, w słowie «Oblubieniec».

Oblubieniec, to słowo oznacza osobę, która daje siebie w akcie miłości drugiej osobie.

Miłość oblubieńcza to miłość osobowa,

osoby, która czyni dar z siebie na rzecz drugiej osoby. I oto tajemnica, która nam dzisiaj jest objawiona, że sam Bóg, Bóg jako Osoba, Druga Osoba Boża przychodzi po to, żeby dać siebie człowiekowi. To znaczy właśnie, że przychodzi Bóg w Chrystusie jako Oblubieniec. "Bo jak młodzieniec poślubia dziewicę, tak twój Budowniczy ciebie poślubi". Bóg, Stwórca człowieka, Budowniczy człowieka przychodzi, żeby poślubić człowieka, poślubić cały rodzaj ludzki. I dlatego przychodzi jako Oblubieniec. Przychodzi, aby dać siebie. Całe objawienie się Boga w Jezusie Chrystusie, który jest Wcielonym Słowem Przedwiecznym, całe to objawienie, od narodzin w stajni betlejemskiej aż po śmierć na krzyżu, to jest właśnie objawienie tej prawdy, że Bóg przychodzi do człowieka, aby dać mu siebie. "Tak Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał".

Ale z tego, że Bóg przychodzi do człowieka, aby dać siebie, że przychodzi jako Oblubieniec, wynika również że człowiek, każdy człowiek, i człowiek w znaczeniu rodzaju, gatunku, cała rodzina ludzka jest wezwana do tego, aby być oblubienicą. To znaczy i człowiek jest wezwany do tego, żeby siebie oddać Bogu. Człowiek jest wezwany do miłości, która polega na daniu siebie. Na dobrowolnym daniu siebie Temu, który pierwszy daje siebie człowiekowi. To jest powołanie człowieka. Człowiek jako cały rodzaj ludzki jest właśnie poślubiony, poślubiony przez Boga, wezwany do tego, aby przyjął miłość Boga we wzajemnym oddaniu się oblubieńczym Bogu. Czy to jest możliwe? Czy to jest realne? Czy to nie są tylko jakieś piękne przenośnie, obrazy biblijne? Czy to jest rzeczywistość? To jest rzeczywistość w znaczeniu jak najbardziej realnym, dosłownym. Jeżeli wątpimy w to, czy to jest możliwe, czy to jest rzeczywistość, czy to jest coś realnego, to spójrzmy na Maryję Dziewicę. Ona właśnie pierwsza spośród wszystkich ludzi została wybrana i przygotowana do tego, aby mogła przyjąć miłość Boga, który przychodzi dać siebie we

wzajemnym oddaniu siebie. Maryja to postać historyczna, konkretna. Konkretny człowiek. Właśnie w Maryi najpierw ludzkość cała weszła w tę relację oblubienicy do Boga Oblubieńca. Maryja Niepokalanie Poczęta i napełniona Duchem Świętym od pierwszej chwili swego poczęcia przez całe swoje istnienie realizuje powołanie oblubienicy. Ona jest oddana całkowicie przez miłość Temu, który daje całkowicie siebie przez miłość. I właśnie to, do czego wezwana jest ludzkość, to wypełniło się na początku w konkretnej historycznej postaci Maryi. Dlatego Maryja odgrywa taką niezwykłą rolę w naszej wierze chrześcijańskiej. Ona jest po prostu modelem urzeczywistnionym w pełni, zrealizowanym modelem człowieczeństwa, powołania człowieka, aby być oblubieńcem, czy oblubienicą Boga, który przychodzi dać siebie człowiekowi.

Patrząc na Maryję widzimy, że to jest realne. To jest rzeczywistość. To się już stało, i to trwa. Ale nie tylko w Niej. Bo od chwili kiedy się to stało, kiedy "Słowo stało się Ciałem", kiedy Chrystus, Bóg, w postaci ludzkiej stanął między ludźmi po to, żeby dać w ten sposób Boga, miłość Boga ludziom, od tej chwili równocześnie wszczepiona jest w historię ludzkości pewna moc, pewna siła, która może przemieniać człowieka. I od tej chwili trwa w gigantycznych wymiarach ten proces przemieniania człowieka. Przemieniania człowieka grzesznego w człowieka nowego, odkupionego. W tym procesie właśnie wypełnia się to, co zapowiedział prorok Izajasz. Mówi to do ludu Bożego, do Syjonu, do Jerozolimy. Symbolicznie oznaczają te nazwy cały lud Boży, wszystkich ludzi wezwanych na tę drogę przyjęcia Boga i oddania siebie Bogu. O tym ludzie jest powiedziane: "Będziesz przesiłconą koroną w rękach Pana, królewskim diademem w dłoni twego Boga. Nazwą cię «moje w niej upodobanie», krainę twoją «poślubioną», albowiem spodobał się Panu". I to jest rzeczywistością. Chociaż zewnętrźnie, jeżeli patrzymy na historię ludzkości, nawet już po przyjściu Chrystusa, to widzimy, że nadal człowiek jest poddany siłom grzechu, zepsucia, skażenia. Nadal panoszy się zło w historii ludzkości. Historia ludzkości to ogrom zła, zbrodni, przewrotności, nienawiści, kłamstwa. Ale równocześnie w tej historii objawia się moc Boża. Niezwykła moc Boża. Bo nie ma takiego stanu skażenia, zepsucia człowieka, z którego by Bóg nie potrafił swoją mocą człowieka wyprowadzić, przemienić go, uczynić z niego nowego człowieka. Patrząc na historię ludzkości, od chwili przyjścia Chrystusa, widzimy jak w tym gigantycznym piecu ognistym wytapia się ciągle szlachetny kruszec, szczerze złoto, ogromna ilość świętych. Ogromna ilość ludzi przemienionych. Ludzi, którzy odbyli drogę od grzechu, nieraz wielkiego grzechu, drogę przemiany. I nieustannie ten proces trwa. Gdybyśmy mogli spojrzeć na historię ludzkości jak gdyby od strony Boga, to byśmy widzieli właśnie: z jednej strony ten ogromny piec ognisty, gdzie jest ogrom cierpienia, doświadczania nienawiści, zła, ale z tego wszystkiego wyłania się ciągle dobro, nowy człowiek przemieniony. Niektórzy ludzie już w tym życiu ziemskim dochodzą do doskonałości, do świętości. I tych Kościół kanonizuje, wynosi na ołtarze, stawia za wzór. Ale równocześnie

ukazuje nam tych ludzi, aby budzić nadzieję: «To jest możliwe. Nowy człowiek. Święty człowiek» może powstać z grzesznej ludzkiej natury. Nie znamy ilości tych przemienionych, nowych ludzi, świętych, oprócz tych czczonych imiennie. Jest ogromna ilość anonimowych świętych. Dopiero na Sądzie Ostatecznym poznamy ich liczbę. Wielu ludzi zaczyna ten proces przemiany w tym życiu, a kończy się ta przemiana po śmierci, w ogniu czyśćcowym. Tam również ten gigantyczny proces przemiany człowieka trwa. I też nie wiemy ilu ludzi tam dojrzewa do tego, aby stać się zdolnym do tego, aby być oblubienicą, oblubieńcem Boga. Aby być poślubionym przez Boga.

W gruncie rzeczy prawdziwy obraz historii jest taki, że nieustannie dokonuje się, realizuje się ta obietnica Boga: "Będziesz prześliczną koroną w rękach Pana, królewskim diademem w dłoni twego Boga". Została wszczepiona w historię ludzkości nowa moc, w przedziwny sposób. Ludzkość, jak uczy nas nasza wiara - jest to dogmat wiary - ludzkość pochodzi genetycznie od pierwszego człowieka, od pierwszej pary ludzkiej, od Adama i Ewy. Wszyscy ludzie, wszystkich języków, pokoleń, ras, wszyscy wywodzą się z jednego korzenia, z jednego pnia. I wszyscy ludzie są genetycznie ze sobą powiązani. Tworzą jakąś ogromną wielką rodzinę. I właśnie również Ten, który przyszedł, aby człowieka zbawić, ten również wyrasta jak gdyby z tego pnia, z tego korzenia. Rodowód Jezusa Chrystusa ukazuje nam właśnie jego pochodzenie począwszy od Abrahama. A drugi rodowód zawarty w Ewangelii świętego Łukasza prowadzi rodowód Jezusa Chrystusa aż do Adama, pierwszego człowieka. A więc on wychodzi jak gdyby z korzenia, z pnia genetycznego całej rodziny ludzkiej. Jest mocno wkorzeniony w tę historię. Jest jednym spośród nas. Ale równocześnie jest Bogiem. Jest Osobą Bożą i dlatego ma w sobie tę niezwykłą moc przekształcania, przemieniania całej rodziny ludzkiej. I właśnie stąd pochodzi ta siła. Z tego właśnie wydarzenia Nocy Betlejemskiej. I dlatego ciągle, niezmiennie, od dwudziestu wieków, ta Noc, ta Święta Noc fascynuje ludzi. Nie tylko wierzących, ale nawet niewierzących, czy tych którzy odeszli może już daleko od wiary swego dzieciństwa. Ta niezwykła Noc jednak ciągle ludzi fascynuje. Wielu ludzi wyczuwa intuicyjnie, że się dokonało coś niezwykłego, co ma znaczenie, wpływ na ich życie.

Kiedyś dopiero poznamy tę niezwykłą moc, która została wszczepiona w historię ludzkości, w tę świętą Noc Bożego Narodzenia. Obyśmy umieli cieszyć się tym wydarzeniem. Obyśmy zasłużyli na to błogosławieństwo psalmu: "Błogosławiony lud, który umie się cieszyć i chodzi, Panie, w blasku Twojej obecności." Chociaż wielorako udręczeni, doświadczani, uwikłani jeszcze w nasze namiętności, grzechy, słabości, umiemy się cieszyć, radować, tym niezwykłym wydarzeniem, którego pamiątkę sprawujemy dzisiaj sakramentalnie w liturgii. Umiemy chodzić w blasku obecności tej tajemnicy, tego niezwykłego wydarzenia. Nasze życie będzie inne. Przemieni się, jeżeli będziemy właśnie potrafili żyć w blasku tej tajemnicy, tej obecności, która zajaśniała nam niezwykłym blaskiem właśnie w tę świętą Noc.

Przywrócić sprawiedliwość

Ks. Jacek Herma

Carlsberg, 3.12.2018, Homilia do psalmów z Nieszporów, z poniedziałku I tygodnia

W dzisiejszej refleksji adwentowej chciałbym, żebyśmy się zatrzymali nad psalmami, które towarzyszyły nam w tej pierwszej części liturgii. Jest tutaj mowa o sprawiedliwości, o człowieku sprawiedliwym. Czas Adwentu to zawsze szczególny czas przygotowywania do Świąt; jest czasem refleksji nad tym, co zmieniać w swoim życiu i tematy psalmów dzisiejszej liturgii mówią nam o potrzebie przywracania sprawiedliwości. Musimy sobie zadać pytanie: co to znaczy przywracać sprawiedliwość? Można uchylić się od odpowiedzi, która osobiście zaangażuje, można to zrozumieć tylko „zewnętrznie”, jako postulat dla innych: ktoś gdzieś powinien przywrócić sprawiedliwość, działać w sposób inny niż postępuje, i możemy nawet mu podpowiadać, co powinien zrobić, żeby był bardziej sprawiedliwy świat, społeczeństwo, polityka. Ale ten psalm jest refleksją, która pokazuje, że każdy z nas jest wezwany do życia w sposób sprawiedliwy, jest wezwaniem do własnej, osobistej odpowiedzi,

Pierwszym pytaniem jest: Czy przeżywasz swoje życie w obecności Boga, czy odkrywasz swoją wartość i godność wobec Boga? W pierwszym psalmie usłyszeliśmy słowa: *„Gdy wałą się fundamenty, co może zdziałać sprawiedliwy?”* (Ps 11,3) Słyszając to można skierować swoją uwagę na innych, zapatrzeć się na wielkich tego świata i powiedzieć: To oni mają coś zmienić! Jednak psalmista zwraca naszą uwagę na coś innego: Ty możesz coś zmienić! Nie jesteś bez znaczenia, gdy odkrywasz swoją godność i swoje powołanie, które daje ci Bóg. Jeśli ktoś mówi: jestem nikim, to znaczy ubliża Panu Bogu. Takie życie, działanie, mówienie jest ubliżaniem Panu Bogu, bo mówię wtedy, albo myślę: stworzyłeś mnie bez wartości, bo jestem nikim. To jest prawie na granicy bluźnierstwa.

Potrzeba odkryć swoją wartość i odkrywać, że jeśli żyję w Bożej obecności mam wpływ na losy świata. Ilu sprawiedliwych jest potrzebnych żeby zmienić losy świata? Tutaj ważne jest przypomnieć sobie, że kiedyś Pan Bóg w kontekście grzechu w Sodomie i Gomorze poszukiwał dziesięciu, i nie znalazł. Nie szukał idealnych. Lot, którego wyprowadza i ocala, nie jest idealny. Bóg nie szuka idealnych, szuka tych, którzy w sposób podstawowy chcą żyć w Jego obecności, w odniesieniu do Niego. Nawet jeśli nie jest to w pełni doskonałe. Ważne jest usłyszeć to Boże poszukujące pytanie, w świetle tekstów liturgii odkryć, że ja jestem tym, którego Bóg wzywa, bym moje życie przeżywał w Jego obecności, bym zmieniał losy świata.

Matka Boża w Fatimie wezwała do pokuty, do modlitwy za grzeszników, to znaczy mówi to samo: Masz wpływ na losy świata, ale nie patrz tylko, nie bądź obserwatorem, zrób coś. A to jest dla nas trudne, bo wolimy być obserwatorami i komentatorami życia innych; możemy się w tym nawet bardzo „rozwijać”. Natomiast jest szalonym trudem przemienianie własnego życia, i od tego uciekamy na wszelkie sposoby.

„*Pan jest sprawiedliwy i sprawiedliwość kocha, ludzie prawi ujrzą Jego oblicze*” (Ps 11, 7). Psalm wzywa do aktywnej postawy, do przezwyciężenia ośpałości i gnuśności. Psalmista chce, aby nas zachwyciła i pociągnęła perspektywa celu wędrówki; nakazuje wytrwale podążanie ku Bogu, aby zobaczyć Jego oblicze, by przebywać w Jego obecności. A więc dlatego odkrycie, że jestem wezwany by przeżywać swoje życie w sposób sprawiedliwy, czyli we właściwej postawie wobec Boga i wobec bliźnich, jest także wezwaniem Adwentu. W dalszych tekstach dzisiejszej liturgii słyszymy: „*Kto będzie przebywał w Twym przybytku, Panie, kto zamieszka na Twej górze świętej?*” (Ps 15, 1). Idziemy do domu Ojca, oczekujemy na przyjście Chrystusa, i dlatego w psalmie jest mowa o bardzo konkretnych zmianach, których trzeba dokonać: „*Działać sprawiedliwie, mówić prawdę w swoim sercu, nie głosić językiem swoim oszczerstw, nie czynić bliźniemu nic złego, nie ubliżać sąsiadom, dotrzymać przysięgi niekorzystnej dla siebie, nie dawać swych pieniędzy na lichwę* (czyli pożyczam żeby otrzymać z zadatkiem), *nie dać się przekupić przeciw niewinnemu*”. Zobaczmy, że droga do Królestwa niebieskiego to droga przywracania wewnętrznej postawy sprawiedliwości.

Aby ujrzeć oblicze Boże, żeby wejść na świętą Bożą górę mamy odkryć swoją wartość, którą mamy w oczach Bożych. O tym mówi dzisiejsza pieśń przypominając, że ceną naszego zbawienia, naszą wartością jest to, że zostaliśmy odkupieni mocą krwi Chrystusa: „*W Swoim Synu Bóg nas wybrał na przybrane dzieci*” (por. Ef 1, 5). Zostałem ocalony więc nie ze względu na swoje własne, jakieś iluzoryczne zasługi, ale jest sprawiedliwy Bóg, który usprawiedliwia mnie ze względu na swojego Syna Jezusa Chrystusa. Odkryć swoją wartość, to także odkryć to, że jest mi przebaczone ze względu na Jezusa Chrystusa. Sprawiedliwość moja jest owocem usprawiedliwienia, czyli miłosierdzia, które okazuje mi Jezus Chrystus. Doświadczam miłosierdzia, jestem usprawiedliwiony przez Chrystusa. Z odnowionego przeżywania rzeczywistości zbawienia, płynie wezwanie do każdego z nas:

Żyj sprawiedliwie, czyn sprawiedliwość!

I Pielgrzymka Domowego Kościoła do Sanktuarium Niepokalanej Jutrzenki Wolności

Przyznam się szczerze, że na tym spotkaniu byliśmy po raz pierwszy. Decyzję podjęliśmy w listopadzie na kręgu centralnym, że w tym roku przyjedziemy z całą rodziną na sierpniowy piknik i spędzimy piękny czas pod namiotem.

Droga do Carlsbergu, to dla nas zawsze trud pielgrzymki. Trzeba nam pokonać ponad 400 km, co w piątek zawsze wymaga wiele trudu i cierpliwości, ale atmosfera tego miejsca wynagradza nam ten trud. Do Carlsbergu jedzie się jak do domu. To miejsce, gdzie spotyka się wspaniałych ludzi, a czas spędza się w atmosferze modlitwy i ubogacających rozmów. Bardzo się cieszę, że mogłam w tym roku poznać tam wspaniałych i otwartych ludzi i wraz z nimi wielbić Boga śpiewem. Pomimo tego, że nie było zbyt ciepłej pogody, rozgrzewaliśmy nasze serca śpiewem.

Szczytowym wydarzeniem dnia była Eucharystia. Obecny z nami Bp Kazimierz Wielikosielec z Białorusi przypominał nam słowa św. Jana Pawła II, że „Eucharystia jest źródłem i szczytem naszego życia”.

Ksiądz Biskup opowiadał nam jak wyglądała sytuacja na Białorusi w czasie prześladowania, kiedy nie było kapłanów i wierni nie mogli przyjmować Jezusa w Eucharystii. Mówił, że chcąc pójść do seminarium trzeba było prosić władze o zgodę. Nie było to proste. Skutki komunizmu pozostały do dnia dzisiejszego. Sytuacja na Zachodzie jest również trudna. Dobrobyt odciąga nas od Boga, dlatego Ksiądz Biskup mówił też szczególnie do młodzieży bierzmowanej, żeby zawsze przychodzili do źródła życia, do stołu Pańskiego, by nie stracić sensu i celu życia.

Mieliśmy również możliwość przedstawienia Domowego Kościoła, ruchu, którego założycielem jest Ojciec Franciszek Blachnicki. Jest to nasza droga jako małżonków do świętości.

Dziękuję Bogu za Ojca Franciszka, carlsberskie „Marianum” i wszystkie osoby konsekrowane posługujące w tym domu.

Dziękuję za łaskę kroczenia drogą Domowego Kościoła i za każdego spotkanego tam człowieka.

Postaramy się jak najwięcej osób zachęcić do przyjazdu na kolejną pielgrzymkę w przyszłym roku.

Karina i Krzysiek Gruca
z Bielefeld

Spotkanie Carlsberskiego Kręgu Centralnego (CKC) - 3.11.2018

Już od kilku lat w okresie jesiennym ma miejsce spotkanie par rejonowych, odpowiedzialnych za Domowy Kościół (DK) w Niemczech, Luksemburgu, Belgii i Holandii. W tym roku w spotkaniu CKC wzięły udział 22 osoby. Były to pary rejonowe jak i w zastępstwie wydelegowane osoby, nowy skarbnik DK w Niemczech oraz diakonia z Carlsbergu: Ks. Jacek Herma, Basia Mazur i Angelika Fajkis. Przewodniczył spotkaniu Ks. Jacek Herma oraz małżeństwo odpowiedzialne za DK w Niemczech.

W pierwszej części miało miejsce zawiązanie wspólnoty, dzielenie się wydarzeniami z poszczególnych rejonów jak i przedstawienie planu rocznej pracy DK w danym rejonie. Centralnym wydarzeniem tego dnia była Eucharystia (w której uczestniczyły różne wspólnoty tam obecne), której przewodniczył jak i Słowo wygłosił (na temat duchowości małżeńskiej) Ks. Jacek Herma. Po obiedzie miał miejsce występ gościnny zespołu ewangelizacyjnego z Ukrainy. W ostatniej

części spotkania wspomnieliśmy o siostrze Jadwidze Skudro, która kilkakrotnie przyjeżdżała do Carlsbergu, by konsultować się z Ks. Blachnickim m.in. w sprawie rozwoju wspólnot DK w Polsce (na prośbę księdza Blachnickiego s. Jadwiga tłumaczyła dla DK materiały francuskiej wspólnoty małżeńskiej Equipes Notre-Dame). Podczas spotkania został nadesłany i odczytany z Polski list (zobacz poniżej) od Marysi i Rysia Karolewskich, pary odpowiedzialnej w Polsce za kontakty z Europą Zachodnią. Pod koniec spotkania Ks. Jacek przedstawił terminy wakacyjnych rekolekcji w Carlsbergu, gdzie oprócz formacji religijnej wprowadza się tzw. „formację ludzką”, którą prowadzona jest przez panią psycholog Marię Rabsztyn z Katowic. Na koniec spotkania małżeństwa otrzymały świece z hasłem roku „Młodzi w Kościele” oraz odmówiliśmy wspólnie modlitwę za wstawiennictwem Sługi Bożego Ks. Franciszka Blachnickiego.

Aneta i Krzysztof Michoń / Para odpowiedzialna za DK w Niemczech

PS:

Drogi Księżu Moderatorze Jacku, Aneto i Krzysztofie odpowiedzialni za kręgi rodzin DK w Niemczech. Droga Wspólnoty Centrum RŚ-Ż Marianum! Trwamy w jedności z Wami w czasie Centralnego spotkania w Marianum.

Otoczamy Was modlitwą i życzymy, by Niepokalana wypraszała Wam łaskę doświadczania mocy i chwały Chrystusa w życiu kapłańskim, rodzinnym, konsekrowanym i we Wspólnocie Ruchu Światło-Życie.

Ojciec Franciszek Blachnicki przekazał nam wszystkim charyzmat RŚ-Ż, byśmy stawali się Nowym Człowiekiem. Doświadczamy osobiście jaką to jest siłą życia i młodości ducha w naszej codzienności. Niech Pan będzie uwielbiony w życiu i dziele Czcigodnego Sługi Bożego Ojca Franciszka Blachnickiego.

Dziękujemy Panu za Ruch Światło-Życie na terenie kraju Waszego zamieszkania i za Wszystkich oddanych posłudze i wiernych charyzmatowi.

Prosimy w modlitwie za Was, prosimy by Pan wspomagał w codzienności realizowanie powołania. Byście byli wg słów papieża Franciszka "reflektorami" w otaczającym nas świecie.

Czcigodny Sługo Boży Ojciec Franciszku, wstawaj się za Kapłanami, Rodzinami i Osobami zaangażowanymi w dzieło RŚ-Ż w Niemczech.

Serdecznie Wszystkich pozdrawiamy.
Maria i Ryszard Karolewscy

Dzień Wspólnoty w Xanten

W pierwszą niedzielę października i Święto Matki Bożej Różańcowej spotkaliśmy się na kolejnym Dniu Wspólnoty w Xanten. Po rozpoczęciu spotkania wspólnym śpiewem, każdy z członków przedstawił się swoim imieniem chrzciel- nym i imieniem z bierzmowania, podając jednocześnie powód wyboru tego imienia.

Kolejnym krokiem było rozważanie Psalmu 25 w którym każdy z nas mógł się sam odnaleźć. „Ku Tobie Panie wznoszę moją duszę, mój Boże, Tobie ufam, niech nie doznam zawodu”

Już pierwsze wersety wskazują nam od czego mamy zacząć, mianowicie wnieść duszę ku Bogu i Jemu w pełni zaufać. Zaufanie Bogu jest ważniejsze od zewnętrznych wpływów i uwarunkowań. Przedstawiona sytuacja utrapienia czło- wieka przyczynia się do refleksji nad samym sobą i odnajdywania głębszej treści. Rodzą się pytania: co Bóg ma na myśli? Na co mnie przygotowuje? Psalmista nie ma wszystkich rozwiązań, tylko Bóg je ma i tylko te rozwiązania są mądre, bo ON jest Mądrością. Pozwólmy się zatem Jemu prowadzić, niech ON nas formuje i kie- ruje nasze kroki na drogę prawdy. Z naszej strony potrzebne jest otwarcie, pokora, uznanie własnych słabości i oddanie ich Jemu, bo ON jest Mocny i tylko ON jest w stanie wszystko w naszym życiu naprawić. Bóg pomoże nam również zrealizować cele naszego życia i doprowadzi nas na Jego Świętą Górę do Siebie, gdzie doświad- czymy Jego miłości, dobroci, szczęścia i pokoju.

Tematem kazania i pracy w grupach był Psalm 131.

„Panie, moje serce się nie pyszni...” Wyzbycie się pychy przybliży nas do Boga i obyspuje nas kolejnymi darami, które wprowadzą ład i spokój do naszych dusz. „Izraelu, złóż w Panu nadzieję“ od momentu złożenia nadziei w Bogu stajemy się dojrzałymi chrześcijanami. Sługa Boży Ks. F. Blachnicki tak pisał o dojrzałości chrześcijańskiej:

„Dojrzałość chrześcijańska nie jest dziełem człowieka. Nie jest to prosty re- zultat pracy nad sobą. Człowiek naturalny, człowiek sam z siebie nie jest zdolny do tego, żeby siebie przemienić, żeby stać się człowiekiem żyjącym wg Ducha, tzn. według miłości w wymiarze krzyża.” Dlatego musimy otworzyć się na działanie Boga, być uległym wobec Jego działania a ON podejmie z nami dialog.

Idźmy więc za kierunkowskazami naszego Założyciela, którymi są:

- osobista relacja z Jezusem,
- codzienna modlitwa,
- życie Słowem Bożym,
- życie Eucharystią,
- życie we wspólnocie,
- poczucie odpowiedzialności za innych,

Spotkanie Grupy Biblijnej - Bruksela

Na początku listopada tego roku, podczas cotygodniowego spotkania Grupy Biblijnej, gościliśmy księdza Jacka wraz z Basią z Diakonii „Marianum” w Carlsbergu. Tuż po Mszy Świętej zebraliśmy się by wspólnie rozważać Słowo Boże. Zanim jednak skupiliśmy się na fragmencie Ewangelii, poświęciliśmy chwilę na zawiązanie wspólnoty oraz na modlitwę do Ducha Świętego by, m.in., przychodząc do nas z miłością, mądrością i prawdą, otwierał nasze serca i umysły oraz uzdatniał nas do przyjęcia z wiarą, nadzieją i ufnością Słowa, które ma moc gładzić w nas grzech i przemieniać nasze życie.

Następnie ksiądz Jacek, w kilkunastu zdaniach, przekazał nam w jaki sposób warto sięgać po Słowo Boże. Wyjaśniał, iż ma Ono charakter uniwersalny i odczytywane w konkretnych życiowych sytuacjach zawsze potrafi rzucić nowe światło na problemy, z którymi aktualnie się mierzymy, bo nasz Bóg jest Bogiem z nami, jest żywy, obecny i zawsze blisko nas. Nie bez znaczenia pozostaje też fakt, iż czytamy Słowo Boże we wspólnocie, dzieląc się w jaki sposób aktualnie, tu i teraz, oddziałuje Ono na nas.

Potem skupiliśmy się na fragmencie Ewangelii wg św. Marka (Mk 12, 38–44), opowiadającym o ubogiej wdowie i złożonej przez nią do skarbony ofierze. Jezus ostrzega w nim przed pozorami pozostawiania w bliskości z Bogiem wskazując jednocześnie, iż miłą jest Mu bezinteresowna miłość, niesiona bez chłodnej kalkulacji, szukania siebie i liczenia doznanych krzywd, ale gotowa na ofiarność, szlachetność i pokładająca nadzieję w Nim. Być może wdową targwały różne uczucia czy myśli, tego nie wiemy, jednak decyzja, którą ostatecznie podjęła, w moim przekonaniu oparta jest właśnie o ufność i miłość. Ów fragment Ewangelii skłania mnie także do wniosku, iż Jezus nie żąda ode mnie ofiar, dużych czy małych, które są moim własnym pomysłem, abym nie „wrzucał z tego, co mi zbywa”, lecz zachęca bym był czujny na Jego wezwania. W swej ojcowskiej miłości pragnie bym zufał Mu w pełni, nie kalkulując zysków i strat lub czy starczy mi np. czasu, sił, cier-

pliwości i pieniędzy. Mój Pan pragnie również bym niósł bezinteresowną, ofiarną miłość, do której On mnie uzdatnia i pierwszy nią napelnia, objawiając się, względem bliźniego, choćby gotowością do przebaczenia czy niesienia pomocy. Chwała i dzięki Tobie, Jezu!

Łukasz

Drodzy Przyjaciele!

„Marianum” – miejsce zawierzone w 1956 roku Maryi, od 1982 roku Centrum Ewangelizacji Ruchu Światło-Życie w Carlsbergu.

„Marianum” – miejsce, które wybrał Bóg przed ponad sześćdziesięciu laty, aby służyć ludziom i Jego chwale. Tutaj Czcigodny Sługa Boży ks. Franciszek Blachnicki (1921-1987) przeżył swoje ostatnie lata życia.

„Marianum” – miejsce, w którym wielu ludzi odkryło Boga, doświadczyło Jego miłości; owocujące nawróceniem i uwolnieniem serca z tego wszystkiego, co je zniewala.

„Marianum” – miejsce, które stało się domem dla wielu.

Pragniemy je rozbudować, by mogło służyć jeszcze bardziej. Chcemy, by w miejscu dawnego domku, który służył jako magazyn i garaż powstał nowy budynek, w którym będzie dziesięć pokoi mieszkalnych z łazienkami, już według nowych standardów. Chcemy w ten sposób powiększyć i poprawić naszą bazę noclegową.

Aby sprostać temu zadaniu potrzebujemy Waszej modlitwy, życzliwości serca oraz Waszego wsparcia finansowego.

Nie musimy szukać okazji do czynienia dobra gdzieś daleko.

Dobro czeka „tu i teraz” w Carlsbergu.

Wystarczy odrobina „serca”, aby czynić dobro i cieszyć się nim.

Podajemy numer naszego konta,
z dopiskiem „SPENDE: Marianum - rozbudowa”:
Bewegung Licht-Leben e.V., 67316 Carlsberg
IBAN: DE73 5465 1240 0013 1177 67
BIC: MALADE51DKH

Osoby, które pragną uzyskać potwierdzenie złożonej ofiary, do przedstawienia w swoim Urzędzie Podatkowym, proszone są o przekazanie nam danych

(Imię i nazwisko oraz adres Ofiarodawcy), które są potrzebne do wystawienia przez nas takiego potwierdzenia po zakończeniu roku rozliczeniowego.

**Dziękujemy za każde dobro i wsparcie na rzecz budowy
i zapewniamy o modlitwie w Waszych intencjach**

Szkoła Modlitwy Słowem Bożym - Carlsberg

W dniach od 22 do 30 września 2018 brałam udział w rekolekcjach „Lectio divina - styl życia chrześcijańskiego”, które zorganizowała Szkoła Modlitwy Słowem Bożym, działająca od czterech lat na terenie Niemiec. Rekolekcje poprowadzili duszpasterze z Centrum Formacji Duchowej w Krakowie, z którymi Szkoła Modlitwy pozostaje od początku w ścisłej współpracy.

Najkrócej można powiedzieć że Lectio Divina to czytanie i rozważanie Słowa Bożego w czterech etapach:

Lectio: co mówi Bóg?

Meditatio: co mówi Bóg do mnie i o mnie?

Oratio: jaka jest moja odpowiedź?

Contemplatio: trwanie przed Bogiem w ciszy naszych spojrzeń.

Rekolekcje prowadzone były w czterech stopniach, opartych odpowiednio na czterech ewangeliiach: I. św. Marka, II. św. Mateusza, III. św. Łukasza, IV. św. Jana. W zależności od wcześniej przeżytych rekolekcji, każdy z nas, a było nas 17 osób, był przydzielony do odpowiedniego etapu. Ośmiodniowe rekolekcje odbywały się w klimacie ciszy, milczenia, pustyni i medytacji. Były codzienne konferencje, czas modlitwy Słowem, Eucharystia, adoracja Najświętszego Sakramentu oraz codzienna 20 minutowa osobista rozmowa z kierownikiem duchowym.

Rozważanie Słowa Bożego metodą Lectio Divina sprawia, że pozostaje ono w naszym sercu cały dzień. Słowo Boże ma ogromną moc nas przemieniać, uzdrawiać i uświęcać i ułatwia poznanie Planu Bożego dla każdego z nas. Pan Jezus, który przez Słowo Boże mieszka w nas, działa w nas i przez nas, napełnia nas Darami Ducha Świętego i prowadzi nasze życie według Woli Bożej.

Wróciłam do domu jako zupełnie inna osoba, napełniona radością, optymizmem i ciągłą obecnością Pana Jezusa w moim życiu i w moim sercu, rozkochana w Słowie Bożym, z zamiarem karmienia się Nim każdego dnia i życia według Niego. Dziękuję Panu Bogu i Matce Bożej za zaproszenie mnie na te rekolekcje. Dziękuję szczególnie księżom prowadzącym, pani Jadwidze Zielińskiej i pozostałym organizatorom.

Warto zajrzeć na stronę internetową Szkoły Modlitwy, gdzie można znaleźć relacje z poprzednich spotkań, teksty wygłoszonych homilii, jak też zapowiedzi na

przyszły rok.
(www.szkola-modlitwy.de)

Grażyna
Krüger

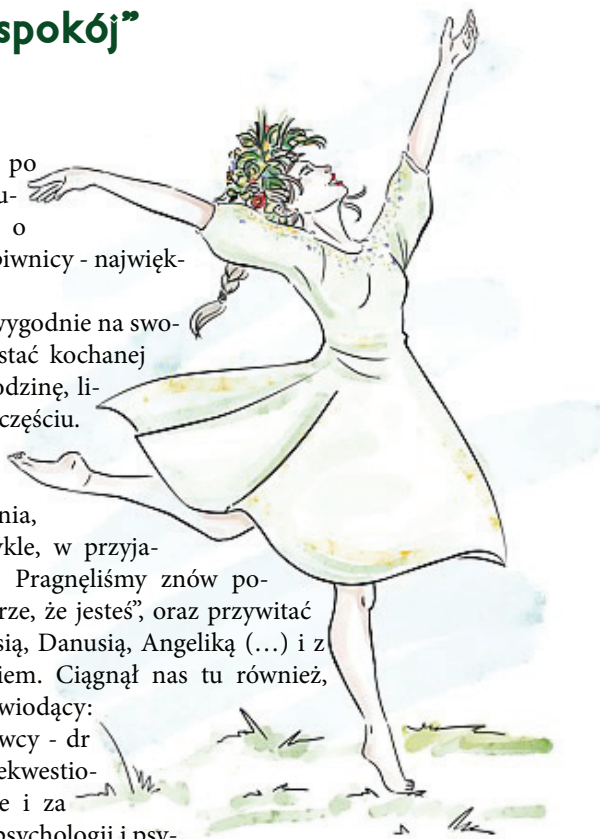
„W szczęściu jest spokój”

(Ewa Woydyłło)

Zielona sala wypełniona po brzegi, a tu dochodzą kolejni ludzie... Trzeba podjąć decyzję o przeniesieniu się do innej, tej w piwnicy - największej w Marianum.

Teraz dobrze, każdy siedzi wygodnie na swoim krześle i wbija wzrok w postać kochanej doktor Ewy, która już kolejną godzinę, licząc od czwartku, opowiada o szczęściu.

Czekaliśmy z niecierpliwością na te Jesienne Dni Skupienia, które miały się odbyć, jak zwykle, w przyjaznym, carlsberskim Marianum. Pragnęliśmy znów powiedzieć sobie wzajemnie: „dobrze, że jesteś”, oraz przywitać się z cudownymi siostrami: Basią, Danusią, Angeliką (...) i z naszym drogim księdzem Jackiem. Ciągnął nas tu również, i to z wyjątkową siłą, temat wiodący: „Szczęście”, oraz osoba wykładowcy - dr Ewy Woydyłło-Osiatyńskiej, niekwestionowanego i uznanego w Polsce i za granicą autorytetu w dziedzinie psychologii i psychoterapii. Już w pierwszym dniu, w czwartek, mimo, że byliśmy bardzo zmęczeni, mieliśmy przecież za sobą nie raz morderczą podróż, w niektórych przypadkach mierzoną setkami kilometrów, chętnie zasiedliśmy, aby posłuchać „wprowadzenia do tematu”. Miało być krótko, jakieś 15 minut, a było? Cudowne dwie godziny podczas których Pani Ewa w sposób dla siebie charakterystyczny, czyli cierpliwy i przejrzysty, bez używania trudnych, psychologicznych terminów, zaczęła wyjaśniać czym w istocie jest szczęście. Mogliśmy usłyszeć, że szczęście to nie jest tylko dobry nastrój i że być szczęśliwym nie oznacza być ciągle roześmianym. Bardzo ważną dla wielu informacją była ta, że szczęścia się można nauczyć. Szczęście należy stale praktykować, nie wystarczy raz przeżyć, aby się utrwaliło i utworzyło w nas coś w rodzaju matrycy na której będziemy bazować. Definicję szczęścia, aby zacząć je tworzyć i odczuwać, należy na wstępie przeformułować. Należy wyzbyć się przekonania, że bycie szczęśliwym oznacza odczuwanie jakiejś euforii, błogości, stanu bliskiego nirwanie, że jest to też stan jakiejś wyjątkowej, duchowej wzniosłości. Jak mówi dr Ewa, to się zdarza, ale w ogromnej większości szczęście

nie jest stanem trwałym, ani chwilowym spektakularnym uniesieniem – nie ma takiej możliwości żeby nimi było. Do szczęścia należy dążyć i nizać je powolutku jak koraliki na nitce, należy je ćwiczyć. Jednym udaje się to łatwo, ponieważ faktycznie posiadają pewne zdolności w kierunku „ćwiczenia” szczęścia, tak jak istnieją osoby, które z łatwością uczą się języka obcego, inni mają z tym trudniej, jednak z całą pewnością szczęścia może nauczyć się każdy.

To optymistyczna wiadomość. Wszystko co usłyszeliśmy pierwszego dnia zostało w nas i z nadzieją czekało na więcej.

Osoba szczęśliwa promienieje szczęściem, roztacza wokół siebie pozytywną aurę i czyni wiele dobrych rzeczy. Bo ze swoim szczęściem nie można się zamknąć, szczęście swoje trzeba roztaczać na innych ludzi, szczęście jest formą altruizmu, „czynieniem dobrze” innym ludziom: Szczęścia nie posiadamy tylko „na swój rachunek”. Dla siebie samych, ale od naszego poczucia szczęścia zależy dobro

człowieka obok nas. Szczęścia trzeba się nauczyć, to powinność człowieka – humanisty, powinność człowieka dojrzałego. Hmm... Jeżeli bycie szczęśliwym jest niejako obowiązkiem człowieka, bo dzięki temu czuje się on spełniony i odczuwa sens, oraz jest zdolny do czynienia dobra innym ludziom, to pojawia się znowu pytanie jak rzeczywiście to uczynić? Co powoduje, że człowiek tak właśnie odczuwa, że aż jaśniej wokół swojej osoby jakąś promienistą „szczęśliwą” aurą, a ta posiada zdolność pozytywnego oddziaływania na innych? Czy to kwestia dobrej posady? Mieszkania? Samochodu? Męża/żony? Lajków na FB, orderów, dyplomów, fotek w gazetach? Rzeczywiście posiadanie tego wszystkiego zdecydowanie może ułatwiać życie człowiekowi, ale i tak ma on zwykle wiele spraw, które trzeba załatwić, do których musi zmierzać, dążyć, o które zabiega. Okazuje się, że im więcej włożymy wysiłku i im bardziej zaangażujemy się w osiągnięcie czegoś, tym większą później mamy satysfakcję, czyli coś, taki stan ducha, który samym szczęściem nie jest, ale jest bardzo ważnym jego elementem. Odczuwanie przyjemności, to za mało. Przyjemność jest krótkotrwała i przez to ulotna. Możemy mieć przyjemność z przeczytania miłej, sympatycznej, radosnej książki, i na tym koniec. Z faktu przeczytania tej książki nie czerpiemy żadnej ważnej wartości, przyjemność jest krótkotrwała, nie ukorzenia w nas sensu. Tak samo ze zjedzeniem pysznego obiadu, powąchanie cudnego kwiatu, kupieniem sobie modnych butów, wspańiałymi doznaniem seksualnymi, wspańiałymi widokami - wszystko to są przyjemności, ale czy one dają nam szczęście? Nie, dają przyjemność. Czy namnożenie przyjemności spowoduje w nas stan szczęścia? Można by tak pomyśleć, ale czy faktycznie permanentne sprawianie sobie przyjemności spowoduje, że poczujemy

się prawdziwie szczęśliwi? Nie, nie jest to możliwe ponieważ przyjemności są przemijalne, nasz mózg się do nich przyzwyczaja i uodparnia się na nie. To tak jak z zimną wodą w basenie, z którą możemy się szybko oswoić...Rozumiecie? To, co w tym momencie jest super i wspaniałe, za moment traci na wartości, staje się powszednie, jak z zimną wodą w basenie, wystarczy, że chwilę w niej postoję, już moja fizjoneurologia zadba o to, abym poczuła, że jest ona nawet...ciepła.

Szczęście to zbiór radości, satysfakcji, dumy oraz spokoju. Spokój jest nieodzownym elementem szczęścia. Nie chodzi o to, że jestem spokojna ponieważ posiadam wszystko czego pragnę, ale o to, że jestem w stanie myśleć o swoich możliwościach, a nie o ograniczeniach. Jeżeli będę myślała w kategorii ograniczeń, np. „Oooo chciałabym być modelką, a nie jestem”, albo „Chciałabym mieć piękny, ogromny dom, a mam jedynie mieszkanie i to nie za duże”, albo „Chciałabym mieć wielką rodzinę, a mam tylko 1 dziecko – to odczuję frustrację, a nie szczęście. Niepokój zabija szczęście.

Niestety bodźce płyną do nas ze świata i powinniśmy nauczyć się je odróżniać. Bodziec – lalka Barbie; Bodziec – egzotyczne jedzenie; Bodziec – wieczna młodość i sprawność fizyczna itd., albo, bodziec – dobro i dzielenie się swoim czasem, zdolnościami, umiejętnościami; Bodziec – piękno drugiego człowieka i gotowość do wsparcia; Bodziec – jakość życia przy akcentowaniu swojego bycia, a nie dóbr materialnych. Okazuje się, że ludzie, którzy dostrzegają w życiu dobro i piękno, którzy są pokorni i zwróceni na drugiego człowieka zgodnie z zasadą: „Szczęśliwi rzadko zadają cierpienie innym. Nietzsche powiedział: „Szczęśliwe dzieci wychowują szczęśliwi rodzice”. Ta sentencja była później przez wielu mądrych tego świata zgodnie powtarzana i płyne z niej przekonanie, że w zasadzie każdy człowiek powinien nauczyć się bycia szczęśliwym po to, aby umiał kochać drugiego człowieka. Z tego płynie dobro dla świata. Warto zatem przeformułować na swoją i innych korzyść zdanie: „Poszukiwanie szczęścia”, na: „Szczęście z poszukiwania”. Od razu zmienia się perspektywa. Jak cudownie jest poszukiwać szczęścia! Dążyć do szczęścia co przejawia się w następujących doznaniach:

- Przyjemność, zadowolenie, sytość
- Stan zaspokojenia potrzeb
- Urzeczywistnienie zachcianek
- Doznanie ulgi od przykrości, zmartwień, kłopotów
- Unikanie wysiłku, cierpienia, bólu
- Uwolnienie się od zadań, obowiązków, wyzwań
- Rezygnacja z pracy na rzecz nicnierobienia

Powyższe zestawienie pokazuje, że dążąc do szczęścia nie będę odmawiała sobie przyjemności, będę zaspakajając cudowne zachcianki mojego wewnętrznego dziecka. Dobrze, żebyśmy jednak wiedzieli, że istnieje różnica pomiędzy zachciankami, a potrzebami. Potrzeby są uprawnione, są dobre, właściwe, potrzebne

do realizacji życia, zachcianki, nie. Ogromne znaczenie ma to, abyśmy umieli odróżniać potrzeby od zachcianek po to, żeby nie trwonić na próżno energii i nie pozostawać z frustracją.

Osiąganie szczęścia jest możliwe kiedy ja robię to co ja umiem najlepiej, kiedy ja dzielę tym, co ja mam dobrego, takie myślenie i działanie powoduje poczucie kontroli nad sobą i swoim życiem w świecie nad którym nie mam kontroli. Wg Ewy Woydyłło takie działanie w kierunku samorealizacji może okazać się kluczem do dumy, satysfakcji, zadowolenia, radości, do szczęścia. Tak żyć, aby moje cele, pragnienia, zachcianki, pragnienia, dążenia zawsze miały bilans dodatni. Jest to oczywiście nie łatwe, czasami dopiero wielkie nieszczęście może doprowadzić człowieka do momentu kiedy zacznie czerpać prawdziwie ze swoich potencjałów - pamięci, uczuć, percepcji, motywacji, ale też zdolności, talentów, altruizmu, prawdy, dobra i piękna, które drzemią w nim. Takim nieszczęściem może być alkoholizm, przeróżne inne ucieczki czy uwikłanie we współzależnienie.

Potrzebne są trzy rzeczy, aby rozpocząć proces samorealizacji, albo jak kto woli dążenie do szczęścia, to:

- Refleksyjność (zastanowienie się nad swoimi słowami, czynami, zachowaniami)
- Samokrytycyzm (odwaga do samooceny)
- Przyjmowanie uwag (informacji zwrotnych od innych ludzi).

Każdego dnia należy przyglądać się i doszukiwać się tego co w moim życiu jest dobre. Do odczuwania szczęścia potrzebna jest wdzięczność.

Na koniec tego bloku tematycznego doktor Woydyłło podała nam „Szczęśliwą trzynastkę”, która może pomóc przyjrzeć się sobie i swojej własnej drodze do szczęścia z dążenia i poszukiwania:

1. Czy potrafisz żartować ze swoich niedociągnięć lub wad?
2. Czy poszłabyś/poszedłbyś ze sobą do ślubu?
3. Czy codziennie robisz coś z czego jesteś dumny?
4. Czy o swoich sekretach rozmawiasz co najmniej z trzema osobami?
5. Czy masz z kim przeżywać codzienne radości i smutki?
6. Czy jest ktoś kto zawsze cieszy się na twój widok?
7. Czy spędzasz w ruchu co najmniej godzinę dwa razy w tygodniu?
8. Czy Twoje ciało sprawia Ci więcej przyjemności niż frustracji?
9. Czy dla rozrywki lub zabawy potrafisz odstąpić od planu?
10. Czy zawsze masz się czym zająć, kiedy musisz długo czekać?
11. Czy praktykujesz jakieś zajmujące hobby?
12. Czy umiesz prędko wybaczać i nie rozpamiętywać przykrości?
13. Czy wierzysz, że w każdej sytuacji sobie poradzisz?

(odp: 9-13 – Super!, 4-9 – Oj!!!!, 1-3 – masakra).

Podsumowanie.

Czym jest szczęście?

Nie zachcianką, nie przyjemnościami, nie chwilą, ani chwilami euforii, błogości, uniesienia.

To stan, który przemawia do mnie z mojego ducha - jestem tu, tu jest moje miejsce, jestem wyjątkowa, ważna. Jestem pełna gotowości do korzystania z wszelkich możliwości, które posiadam w swoim potencjale i z tych, które generuje dla mnie świat, przy czym rozróżniam bodźce. Moje szczęście oparte jest o spokój, szacunek i zaufanie. Akceptuję. Jestem wdzięczna. Na mojej głowie błyszczy korona dumy, satysfakcji i radości. Sprawy codzienne bywają trudne, ale ja patrzę na nie jak na cudowne wyzwanie, które znowu mnie ubogaca. Żyję w zgodzie z Bogiem, jakkolwiek Go rozumiem. Jestem ciekawa siebie, drugiego człowieka i świata. Kocham. Idę.

Ewa Jasik-Wardalińska

Listopadowe Dni skupienia

Czas skupienia 9-11.11.18 był bardzo bogaty, ponieważ zawierał w sobie temat: "Dzieła Ojca Franciszka Blachnickiego - przyczynek do niepodległości", a także świętowanie 100. rocznicy odzyskania niepodległości Polski i 80. urodzin naszego prałata ks. Henryka Bolczyka. Piątkowa Msza św. ze wspomnienia poświęcenia Bazyliki św. Jana na Lateranie była dziękczynieniem za ustanowienie instytucji Kościoła katolickiego, za Rzym jako centrum wiary naszej i wszystkich narodów. Wdzięczni jesteśmy, że urodziliśmy się w kraju katolickim, gdzie otrzymaliśmy wiarę, jako dar bez własnych zasług. Nasi nauczyciele przekazywali nam wiarę i kulturę, która nas ukształtowała na ludzi walczących o wolność, stojących w obronie tej wolności ale bez agresji. Dlatego też możemy patrzeć z dumą na naszą historię, choć jest ona bardzo trudna i bogata w cierpienie. W tym wszystkim liczy się Bóg, Honor, Ojczyzna. Sto lat temu Polska wróciła ponownie na mapę Europy. Jest to prawdziwy powód do świętowania.

Na dalszy rozwój duchowy każdego z nas złożyły się różne warunki i osoby, jakie spotkaliśmy w darze czasu i wydarzeń. Darem takim dla nas był założyciel Ruchu Światło-Życie Ojciec Franciszek Blachnicki. Jako pedagog i duszpasterz doświadczony przeżyciem wojny, niewoli, więzienia w dwóch totalitaryzmach (nacjonalizmu i bolszewizmu) chciał naprawy człowieka. Widział to w jego uwolnieniu od tego, co go zniewala; chciał go takiego, który może budować zdrowe relacje. Formację wolnego człowieka wiąże z Chrystusem poprzez Słowo Boże, Eucharystię i życie wspólnotowe. Zakłada oazy, poczynawszy od Oaz Dzieci Bożych

jak i Kościół Domowy, by rodziny były w jedności ze sobą i Bogiem. Zakłada Krucjatę Wstrzemięźliwości i Wyzwolenia Człowieka, gdzie praktycznie walczy z nałogami i złymi nawykami człowieka zniewolonego przez system. Zapalił charyzmatem Ruchu Światło-Życie kapłanów Chrystusa Sługi, a także panie z Instytutu Niepokalanej Matki Kościoła. Stan wojenny uniemożliwia mu powrót do kraju. Zakłada Ośrodek Ruchu Światło-Życie w Carlsbergu, który staje się symbolem małej ojczyzny dla licznej emigracji. Tu uczymy się wspólnoty przez spotkania tematyczne, w czasie których poznajemy kim jest człowiek, ze swoimi problemami duchowymi, psychicznymi i wspólnotowymi. Wychowanie wolnego człowieka w duchu Chrystusowego nauczania, troska o całą rodzinę, oddziałującą na środowisko jest zaczynem wolności całego narodu.

Po niespodziewanej śmierci Ojca Franciszka moderatorem Ruchu Światło-Życie w Carlsbergu zostaje najpierw ks. Jan Krawiec, a od 1990 roku ks. Jacek Herma. Podczas nieobecności Ojca Franciszka w Polsce moderatorem krajowym był przez 15 lat ks. prałat Henryk Bolczyk. A od kilkunastu lat posługuje w Carlsbergu. Gdy w sobotę 10.11.18 świętowaliśmy jego 80. urodziny, przyciągnęły one wielu długoletnich przyjaciół i oazowiczów. Prałat Henryk Bolczyk zasłużył się nie tylko, jako krajowy moderator Ruchu Światło-Życie ale też jako patriota, kapelan Kopalni "Wujek" w czasie stanu wojennego w grudniowych dniach 1981 roku; został za swoje zasługi odznaczony orderem przez Prezydenta Rzeczypospolitej Andrzeja Dudę. Przykład posługi ks. Bolczyka jest dla nas wzorem życia spełnionego w służbie Bogu i Ojczyźnie.

Przy kawie i wybornych ciastach, w atmosferze szacunku, radości, humoru, śpiewu, wspomnień i świadectw uczciliśmy ten jubileusz. Nic dziwnego, że w niedzielę było nam żal powracać do domów. Łączy nas przecież tak wiele: miłości do Boga, wspólnoty i Ojczyzny.

Krystyna Pawlik

Kółko różańcowe

Już 10 lat minęło odkąd co miesiąc odbywają się spotkania tzw. kółka różańcowego w Kaiserslautern i okolicy. Kółko powstało z potrzeby serca, by każdego 13. dnia miesiąca spotkać się i wspólnie modlić się różańcem. Inicjatorką była Ewa Jaromska. Początkowo spotykały się tylko kobiety, ale z czasem nasi mężowie i dzieci również włączyli się i chętnie uczestniczą w naszych spotkaniach. Spotkania miały charakter powiedziałbym "biesiady" podczas której serwowane było przepyszne jedzenie, wytworne ciasta.

Z biegiem czasu nasze oczekiwania wzrastały i czuliśmy potrzebę wgłębiania się w tajemnicę Maryi i Boga. A ponieważ zawsze na spotkaniach obecny był kapłan, niejednokrotnie prosiliśmy o Mszę św. bądź o Adorację Najświętszego Sakramentu. Raz w roku staramy się odwiedzić miejsca kultu maryjnego jak np. Marpingen, Bliskastel. Byliśmy również w Trier, gdzie u grobu Apostoła Macieja ks. Kazimierz odprawił mszę św. Udało nam się również pojechać do Ziemi Świętej i do Manoppello. Natomiast dziękowanie za 10 lat opieki Maryi nad nami i naszymi rodzinami postanowiliśmy świętować w zaprzyjaźnionym Carlsbergu.

Centralnym punktem była Msza św. celebrowana przez ks. Kazika, no i nie mogło się obyć bez Agapy, zdjęć, wspomnień, rozrzewnień, śpiewania pieśni. Pod koniec spotkania dotarł nasz wielki przyjaciel ks. Henryk Bolczyk. Dodać trzeba, że obecnym naszym przewodnikiem duchowym jest ks. Kazik Ćwierz, ale wielkie dzięki również ślemy wszystkim księżom, misjonarzom, którzy zaszczytili nas swoją obecnością na przestrzeni minionych dziesięciu lat, jednocześnie wzbogacając nas i prowadząc medytacje różańcowe.

Karina Kurek

Dzień Skupienia w Münster

W niedzielę, 4.11.2018, po mszy św. celebrowanej przez księdza proboszcza, Mariana Wagnera i księdza Jacka Hermę wierni zostali zaproszeni do wzięcia udziału w “Dniu Skupienia”.

Nasze spotkanie zaczęliśmy od wspólnej modlitwy. Po krótkim wprowadzeniu na temat odnowienia i pogłębienia świadomości jak ważny jest sakrament Chrztu św., każdy z obecnych mógł opowiedzieć, czy pamięta datę swojego chrztu św., czy posiada jakieś informacje na temat swojego patrona, czy wie kiedy obchodzi swoje imieniny, czy lubi swoje imię chrzcielne.

Następnie każdy z nas mógł odczytać na głos, jeden, lub dwa wersety z Psalmu 139 “Bóg wszystko przenika”. Słowa psalmisty szczególnie trafiające do serca każdego z nas, można było odczytać ponownie. Siostra Barbara i ks. Jacek zaczęli rozważania od następujących zdań:

Każdy chrześcijanin powinien uświadomić sobie, że jest powołany do ŚWIĘTOŚCI.

“Czy chcę być podobny/-na do Chrystusa?”

Wszyscy dążymy do zbawienia. W czasie naszego życia jest konieczne nawracanie się.

Święci są dla nas przykładem nie marnowania czasu, tak jakby “biegli” w kierunku przemiany “nowego człowieka”.

Pan Bóg ma względem każdego człowieka plan. Chodzi konkretnie o to, aby “Boży zamiar = Boży projekt = Boży plan” odkrywać i wprowadzać w swoją codzienność.

Według ks. Franciszka Blachnickiego, założyciela Ruchu “Światło - Życie” (1921-1987) każdy z nas powinien:

1. Myśleć nad swoim życiem, zastanawiać się nad błędami, które popełniłem/-łam.

2. Wiara jest rozumna.

Jako człowiek, po ludzku, mogę w pewnej sytuacji nie widzieć rozwiązania.

Pan Bóg zawsze widzi rozwiązanie!

Ks. Jacek posłużył się przykładem ze Starego Testamentu, kiedy Izraelici po przybyciu nad Morze Czerwone próbowali po ludzku znaleźć wyjście z tej dla nich trudnej sytuacji. Padły wtedy pomysły, aby Naród Wybrany wrócić do Egiptu. W tej krytycznej sytuacji Izraelici stwierdzili, że “lepiej wrócić do Egiptu, że niewola, nie była wcale taka zła”. Ludzie mają swoje rozwiązania a Pan Bóg ma swój PLAN. Ks. Jacek podkreślił, że bardzo ważne w naszym życiu są następujące sprawy:

1. Abyśmy szli za ŚWIATŁEM ROZUMU

2. Abyśmy formowali GŁOS SUMIENIA

3. Aby nasza wiara była żywa, musimy podjąć wysiłek (!)

Następnie przeszliśmy do PSALMU 95 "Wielkiemu Bogu Chwała".

Według ks. Jacka bardzo ważnym jest fakt, abyśmy nie poddawali się emocjom. Emocje mogą nas bowiem oszukać! Dlatego tak bardzo ważne jest Słowo Boże, potrzebujemy GO każdego dnia!

Następna myśl, logo: "Mniej słów, więcej życia". Podstawowy wysiłek każdego chrześcijanina ma polegać na: Przemianie własnego życia, które ma być zgodne z Ewangelią. Królestwo Boże jest w nas. Musimy uświadomić sobie, że niektórych decyzji, podjętych w naszym życiu nie możemy zmienić. W tym wypadku prosimy Pana Boga o łaskę wytrwania. Bardzo ważnym aspektem jest wewnętrzne motywowanie.

Następnym logo jest: DOBRO. DOBRO ma wielką moc. Dla zobrazowania ks. Jacek Herma posługuje się przykładem Sodomy i Gomory. Wiemy przecież, że ze względu na 10 osób prawych, otwartych na Boga, miasta te mogły zostać ocalone. Motto: "ZŁO DOBREM ZWYCIĘŻAJ" ma swoje korzenie w Piśmie Świętym.

Końcowa refleksja: Nasza wiara wymaga nieustannej troski o wzmacnianie jej.

W Ewangeliach mamy często przykład oddalania się Pana Jezusa w ustronne miejsce, aby pobyć ze swoim Ojcem, sam na sam. Człowiek współczesny poszukuje również miejsc na wyciszenie się, szuka bliższej relacji z Panem Jezusem.

Zaproszenie skierowane do uczestników "Dnia Skupienia" w Münster jest zaproszeniem do przyjazdu do Międzynarodowego Centrum Ewangelizacji "Marianum" w Carlsbergu, w pobliżu Mannheim. Pod koniec siostra Basia przedstawiła kilka propozycji na temat najbliższych spotkań w "Marianum".

Oczywiście nie zabrakło akcentu gościnności naszej misji w Münster. Przy bogato zastawionym stole mogliśmy dzielić się pysznym obiadem przy obecności oscypek prosto z Zakopanego. Spotkanie zakończyło się krótką wspólną modlitwą i błogosławieństwem.

Bóg zapłać za wizytę w naszej misji. Z Bogiem. Zapraszamy serdecznie ponownie.

Edyta Herzberg z PMK w Münster

Dni Rodziny oraz zakończenie Kursu Doradców Poradni Rodzinnych

Rodzina jest najważniejszym miejscem, w którym rodzi się, rozwija i dorasta młode pokolenie, zapewniając stabilny rozwój społeczeństwa. Żadna inna forma, którą hedonistyczny świat obecnie próbuje na siłę propagować, nie jest w stanie zapewnić trwałości i ciągłości zdrowego społeczeństwa. Żeby nie pogubić się w tych wszystkich pseudonowoczesnych nurtach lansowanych jako postępowe i alternatywne sposoby życia, ważne jest uświadomić sobie te podstawowe i niezaprzeczalne prawdy, że nowy człowiek może urodzić się tylko ze związku kobiety i mężczyzny. W wielu publikacjach, w mediach, czy wypowiedziach można spotkać sformułowania określające tradycyjną rodzinę jako przeżytek, archaizm. Małżeństwo według zamysłu Bożego: „Stworzył więc Bóg człowieka na swój obraz, na obraz Boży go stworzył: stworzył mężczyznę i niewiastę” (Rdz. 1, 27), jest podstawą zdrowo funkcjonującej rodziny. Żyjąc w takiej rodzinie, mając wsparcie najbliższych krewnych, można wspólnymi siłami przeciwstawiać się takim poglądom. Jednak nie wszyscy mają tę możliwość korzystania z dobrodziejstwa oparcia w najbliższych. Chodzi tutaj szczególnie o rodziny na emigracji, które narażone są nie tylko na konfrontację z obcymi tradycyjnej rodzinie trendami, ale także nie mają na miejscu pomocy ze strony krewnych. Same muszą stawić czoła tym nie lada wyzwaniom. Wychodząc na przeciw tym oczekiwaniom, ważne jest stworzenie odpowiednich - zgodnych z nauką Kościoła - form pomocowych małżeństwu i rodzinie na emigracji. Taką formą mogą być poradnie rodzinne przy Polskich Misjach Katolickich. Już w wielu ośrodkach istnieją tego typu możliwości. A to dzięki odbywającym się szkoleniom, w których mogą brać udział małżeństwa oraz osoby samotne, którym dobro małżeństwa i rodziny leży na sercu.

Po otrzymaniu świadectw, w kaplicy Marianum w Carlsbergu, uczestnicy kursu dokonali aktu zawierzenia swojej służby na rzecz małżeństwa i rodziny Matce Boskiej Częstochowskiej, Świętej Rodzinie oraz św. Janowi Pawłowi II. Absolwenci pochodzący z rejonu Niemiec oraz Belgii będą wspierać swoich duszpasterzy w pracy na rzecz małżeństwa i rodziny. Czy to organizując spotkania tematyczne w parafiach, prowadząc kursy przedmałżeńskie z zakresu nauki naturalnych metod rozpoznawania płodności, czy też będąc osobą kontaktową dla potrzebujących pomocy w różnych sytuacjach rodzinnych.

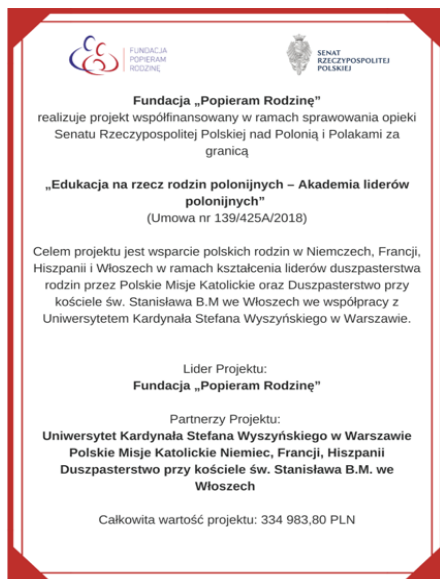
Aby sprostać tak wielkiemu zadaniu, w tym roku odbyła się III edycja szkolenia doradców życia rodzinnego. Podczas 4 zjazdów weekendowych uczestnicy kursu zdobywali wiedzę teoretyczną oraz praktyczną w dziedzinie zagadnień psychologiczno-poradnianiowych, teologiczno-etycznych, socjalno-socjologicznych a także medycznych. W dniu 2 grudnia szkolenie zakończone zostało uroczystością rozdania świadectw 35 osobom przez Dziekana UKSW Księdza Profesora Mieczysława Ozorowskiego. Uczestnicy kursu, którzy zdali egzamin teoretyczny i praktyczny z naturalnych metod rozpoznawania płodności, otrzymali dwujęzyczny dyplom INER.

Uroczystość zakończenia szkolenia miała miejsce podczas Dni Rodziny organizowanych w ośrodku Marianum w Carlsbergu, w których wzięło udział ponad 120 osób. Rodzice mogli uczestniczyć w szeregu ciekawych wykładów i prelekcji dotyczących różnych aspektów życia rodzinnego, prowadzonych między innymi przez członków fundacji Popieram Rodzinę. W tym czasie, dzieciom podzielonym

na grupy wiekowe, zajęcia zapewniły katechetki i opiekunki. Organizację oraz przebieg Dni Rodziny umożliwiło współfinansowanie w ramach projektu Fundacji Popieram Rodzinę przez Senat Rzeczypospolitej Polskiej.

Jest to kolejny dowód na to, jak wielką troską otacza się rodzinę, która jest przyszłością każdego społeczeństwa. Każda rodzina wymaga opieki i wsparcia, a rodzina na emigracji w szczególności.

Sabina Suchecki

24-26.08.2018 - Obchody 62. rocznicy "Marianum", VII Carlsberski Piknik Muzyczny oraz I Pielgrzymka Domowego Kościoła do Sanktuarium Niepokalanej Jutrzenki Wolności w Carlsbergu. Główne obchody odbyły się w sobotę, 25 sierpnia. Świętowano kolejną rocznicę zawierzenia carlsberskiego Centrum „Marianum” Matce Bożej Częstochowskiej, Jutrzence Wolności. W gronie 200 pielgrzymów wraz z ks. Biskupem Kazimierzem Wielikosiłcem z Białorusi zgromadzano się na Eucharystii w amfiteatrze. Na zakończenie liturgii nastąpiło odnowienie Aktu zawierzenia „Marianum”. Popołudnie wypełnione było występami, śpiewem, tańcem, świadectwami o tym, co Bóg uczynił w życiu różnych ludzi na przestrzeni ostatniego roku. Wieczorem był czas uwielbienia Boga za wielkie rzeczy, które czyni w naszym

życiu, szczególnie w tym carlsberskim miejscu królowania Maryi. W niedzielę w kościele parafialnym podczas Eucharystii ksiądz biskup udzielił Sakramentu Bierzmowania kilkunastu uczestnikom, którzy przez cały rok, pod duchowym przewodnictwem

ks. Ireneusza Kopacza, przygotowywali się do jego przyjęcia. (Relacja str. 9)

8.09.2018 - Róża Różańcowa. W „Marianum” w Carlsbergu, odbyło się kolejne, już dziewiąte spotkanie Róży Różańcowej rodziców modlących się za dzieci. Jak co roku Eucharystia i wystawienie Najświętszego Sakramentu były centralnym czasem spotkania wspólnoty z Bogiem. Wdzięczni Niepokalanej za otrzymane już łaski, uczestnicy z nadzieją i ufnością oddali swoje dzieci i rodziny w odnowionym Akcie Zawierzenia. Był także czas na wspólną modlitwę różańcową, godzinę świadectw, czas radosnych rozmów i cieszenia się sobą. Pamiętano również o patronie - Czcigodnym Słudze Bożym Księdzu Franciszku Blachnickim. Całą grupie towarzyszył ks. Henryk Bolczyk. Dla wszystkich uczestników był to piękny "czas łaski i chwały Pana".

15.09.2018 - 10-lecie kółka różańcowego z Kaiserslautern - Grupa, którą przed 10 laty zainicjowała Ewa Jaromska, spotkała się w Carlsbergu, aby podziękować Bogu za dar wspólnej modlitwy, za wszelkie łaski otrzymane w tym czasie. Obecny był ks. Kazimierz Ćwierz, który przewodniczył Eucharystii. Na dalszy program składały się: wspólnotowa agapa, wspomnienia, śpiewanie pieśni, czas wspólnej radości. (Relacja str. 23)

22 - 30.09.2018 - Szkoła Modlitwy Słowem Bożym. "Lectio divina" - styl życia chrześcijańskiego. Rekolekcje prowadzili kapłani związani z Centrum Duchowości w Krakowie: ks. Joachim

Stencel SDS i ks. Daniel Banaszkiwicz SDS. W rekolekcjach uczestniczyło 19 osób z Niemiec oraz Belgii; odbywały się one w całkowitym milczeniu. Czas Eucharystii, adoracji, katechezy, rozmowy indywidualne z kierownikiem duchowym pozwalały otwierać się na Boga i na moc Jego Słowa. (Relacja str. 16)

4-7.10.2018 - Konwencja polskojęzycznych grup AA (Anonimowi Alkoholicy) w Europie Zachodniej zgromadziła około 110 osób z Anglii, Holandii, Francji, Belgii, Polski i różnych części Niemiec. Opiekę duchową sprawował ks. Jerzy Mikrut z Londynu; on też podejmował tematy: "Duchowość na drodze do trzeźwości", "Obrachunek moralny". Podczas konwencji odbywały się mitingi spikerskie i mitingi nocne, był czas zarówno na medytacje, Eucharystie, spowiedź, ale także na ognisko i dyskotekę, a zwłaszcza na rozmowy z przyjaciółmi.

7.10.2018 - Dzień wspólnoty w Xanten, gdzie gospodarzami byli Ala i Henryk Pańczykowie. Dotarło około 30 osób z różnych okolic Westfalii. Rozpoczęte zawiązaniem wspólnoty, tym razem spotkanie miało inny przebieg. Uczestnicy mówili swoje imiona chrzcielne, ale również te od bierzmowania. Przy okazji był to czas dzielenia się, dlatego przygotowując się do Sakramentu Bierzmowania wybrali takie imię i w czym pragną

naśladować swojego patrona. W katechezie ks. Jacek Herma poruszał temat dojrzałości chrześcijańskiej; czym jest i jak ją osiągać. Po Eucharystii i obiedzie były spotkania w małych grupach. Ponieważ spotkanie wypadło w święto Matki Bożej Różańcowej, na koniec w kościele modlono się różaniec w intencjach wypowiadanych przez uczestników. (Relacja str. 12)

12-14.10.2018 - Grupa wsparcia DDD (Dorosłych Dzieci Dysfunkcji) - Grupa A (w tym roku ze względu na dużą ilość uczestników utworzyły się dwie grupy A i B) zgromadziła się na swoim pierwszym spotkaniu. Uczestnicy przez refleksję, dzielenie, modlitwę, pracę nad sobą pragną przepracowywać trudne tematy swojego dzieciństwa, by lepiej i mądrzej przeżywać swoje dzisiejsze, dorosłe życie.

19-21.10.2018 - Szkoła Modlitwy Słowem Bożym. Sesja: "Życie duchowe i codzienność". Konferencje, które prowadził ks. Krzysztof Wons z Centrum Formacji Duchowej z Krakowa pomagały odkrywać uczestnikom, jak odnaleźć Boga w codzienności swojego życia, gdzie spędza się najwięcej czasu, spośród zajęć najbardziej powszednich. Uczestnicy podczas Adoracji mieli

czas, aby się u stop Jezusa jak Maria, aby pobyć z Nim i ze samym sobą. W tym pomagała atmosfera ciszy, milczenia i samotności.

26-28.10.2018 - Spotkanie młodzieży starszej. Ponad stu młodych ludzi z Niemiec, Belgii, Francji w wieku od 15 do 23 lat zdecydowało się, żeby cały swój weekend poświęcić na słuchanie wykładu, dlaczego warto czekać z seksem do ślubu i odrzucić pornografię, a przede wszystkim przyjrzeć się na nowo relacji pomiędzy mężczyzną a kobietą z Bożej perspektywy, którą „nowoczesny” świat uważa za staromodną. Znowu podczas tego spotkania Ośrodek „Marianum” „pękał w szwach” (zarówno jadalnia, kaplica jak i „sale noclegowe”), mimo, że temat „Teologia ciała” Jana Pawła II, przedstawiony z dużym zaangażowaniem przez zaproszone młode małżeństwo Benedykta i Linde Weber był bardzo wymagający, a plan dnia rozpoczynał się wczesną modlitwą i kończył późnym wieczorem adoracją. Ale właśnie, dlatego, że źródłem dla powyższego tematu, planu dnia, jak i całej wspólnoty był Bóg, carlsberskie „Marianum” przeżywało istne oblężenie młodych. Odkrywali, że słowa Jezusa Chrystusa zawarte w Ewangelii są fundamentem tego, aby wszelkie relacje, nie tylko damsko - męskie, ale też między przyjaciółmi, jak i w stosunku do samego siebie, były napełnione prawdziwym życiem.

28-31.10.2018 - Oaza dla ministrantów. Tematem przewodnim było: „Powołanie do świętości”. Podczas rekolekcji dzieci miały ćwiczenia

liturgiczne i katechetyczne. Był również czas dobrej zabawy i wypoczynku. W spotkaniu uczestniczyły dzieci z Niemiec (z parafii: Rottweil, Stuttgart) oraz z Francji.

2-4.11.2018 - Grupa wsparcia DDD (Dorosłych Dzieci Dysfunkcji) - Grupa B (w tym roku ze względu na dużą ilość uczestników utworzyły się dwie grupy A i B) zgromadziła się na swoim pierwszym spotkaniu.

3.11.2018 - Carlsberski Krąg Centralny. W dorocznym spotkaniu odpowiedzialnych Domowego Kościoła wzięły udział małżeństwa koordynujące prace w różnych częściach Niemiec, Belgii i Luksemburga. Posumowano kolejny rok pracy i omówiono plany posługi. Spotkanie prowadzili Aneta i Krzysztof Michonowie, obecna para centralna na Niemcy, wraz z ks. Jackiem Hermą. (Relacja str. 10)

4.11.2018 - Dzień skupienia w Münster. Po parafialnej Mszy św. uczestnicy zostali zaproszeni przez proboszcza polskiej Misji Katolickiej ks. Mariana Wagnera do udziału w dniu skupienia. Około trzydziestu uczestników przedstawiło się, wypowiedziało swoje imię chrzcielne i dzieliło się wiedzą o swoich patronach. Następnie ks. Jacek Herma wygłosił katechezę o dojrzałości chrześcijańskiej. Był również czas na posiłek, na rozmowy, na zadawanie pytań przez uczestników spotkania. (Relacja str. 24)

5.11.2018 - Spotkanie przy PMK w Brukseli - odbyło się w ramach poniedziałkowej grupy biblijnej. Po zapoznaniu się i modlitwie do Ducha Świętego, ks. Jacek Herma w katechezie odniósł się do czytań liturgicznych kolejnej niedzieli (Mk 12,38-44) i mówił na temat „wdowy biblijnej”. (Relacja str. 13)

9-11.11.2014 - Dni skupienia: „Dzieło Ojca Franciszka Blachnickiego - przyczynę do niepodległości”. Spotkanie prowadził ks. prałat Henryk Bolczyk. Czas tych dni związany był ze świętowaniem 100. rocznicy odzyskania niepodległości przez Polskę oraz ze świętowaniem 80. urodzin ks. Henryka. (Relacja str. 21)

17-19.11.2018 - Spotkanie młodzieży młodszej (11-14 lat). Tematem weekendu był Adwent; opiekunem duchowym grupy był ks. Kazimierz Ćwierz, który mówił katechezę i przewodniczył Eucharystii. Uczestniczyło ponad 30 osób, w tym grupa z Paryża. Dla młodzieży był to wspaniały weekend pełen radości, zabawy, modlitwy, a przez to przybliżania się do Pana Boga.

22-25.11.2018 - Dni Skupienia dla Wspólnot Dwunastokrokowych i środowisk trzeźwościowych. Uczestniczyło ponad 90 osób z Niemiec, Belgii, Francji i Polski. Oprócz duchowych treści przekazywanych w czasie codziennych Mszy św., porannych modlitw i tradycyjnej Drogi Krzyżowej w lesie, odbywały się warsztaty prowadzone przez

dr Ewę Woydyłło z Warszawy, która jest uznanym autorytetem w dziedzinie psychologii i psychoterapii. Temat, który podjęła to: „Szczęście”. Opiekę duchową w czasie dni skupienia podejmował ks. Jacek Herma z Carlsbergu. Podczas tych dni był także czas na pogodny wieczór z piosenkami i zabawami oraz na rozmowy z przyjaciółmi. (Relacja str. 17)

24.11.2018 - Dzień skupienia. W Gönningen zgromadziła się grupa ponad 50 osób; najpierw na Mszy św. w języku polskim, a następnie na spotkaniu w salce parafialnej. Uczestniczyła reprezentacja diakonii carlsberskiej.

1-2.12.2018 - Dzień Polskiej Rodziny - wzięło udział ponad 120 osób. Rodzice mogli uczestniczyć w szeregu wykładów i prelekcji dotyczących różnych aspektów życia rodzinnego, prowadzonych między innymi przez członków fundacji Popieram Rodzinę. W tym czasie dzieciom zajęcia zapewniły katechetki i opiekunki. Organizację oraz przebieg Dni Rodziny umożliwiło współfinansowanie w ramach projektu Fundacji Popieram Rodzinę przez Senat Rzeczypospolitej Polskiej. (Relacja str. 26)

7-9.12.2018 - Grupa wsparcia DDD (Dorosłych Dzieci Dysfunkcji) - Grupa A zgromadziła się na swoim drugim spotkaniu. Spotkanie prowadziła pani Maria Rabsztyń.

14-16.12.2018 - Grupa wsparcia DDD (Dorosłych Dzieci Dysfunkcji) - Grupa B zgromadziła się na swoim drugim spotkaniu. Spotkanie prowadziła pani Maria Rabsztyń.

RUCH ŚWIATŁO-ŻYCIE
Międzynarodowe Centrum Ewangelizacji "Marianum"
Kreuzweg 28, D - 67316 Carlsberg
Tel. 06356/228, Fax 06356/8676, E-mail: marianum@oaza.de
www.oaza.de

TERMINARZ CARLSBERSKI

Jeśli nie podano inaczej,
spotkanie odbywa się w Carlsbergu.
Zgłoszenie na rekolekcje oznacza
decyzję udziału w całości programu,
od początku do końca rekolekcji.

**Jeśli koszty byłyby przeszkodą
w udziale, prosimy o kontakt
z nami, by uzgodnić warunki
uczestnictwa w rekolekcjach**

Koszty pobytu rekolekcyjnego 2019
za dobę (nocleg, śniadanie, obiad, kolacja)

<i>Dorośli -</i>	<i>25 € + 3 €</i>
<i>Młodzież, studenci -</i>	<i>22 € + 3 €</i>
<i>Dzieci (8-13 lat) -</i>	<i>21 € + 2 €</i>
<i>Dzieci (3-7 lat) -</i>	<i>16 € + 2 €</i>

Dodatkowo
w sezonie grzewczym

Rodziny wielodzietne:
opłata za 3. dziecko 50%
za 4. dziecko 25%

Ceny rekolekcyjne zakładają:

- 1. Gotowość udziału uczestników
w "pracy dla wspólnoty"** (utrzymanie
porządku + dyżury przy posiłkach)
- 2. Prosimy o przywiezienie ze sobą**
kompletu pościelowego lub śpiwora i
prześcieradła (ułatwia to pracę naszej pralni).
Pościel na miejscu: jednorazowo 5 €

STYCZEŃ 2019

- 1.01.2019 (215) Maryjne Czuwanie Modlitewne (12.00 Eucharystia)
|wtorek!| Uroczystość Bożej Rodzicielki Maryi
- 12.01.2019 Opłatek dla rodzin (organizuje Domowy Kościół)
- 13.01.2019 Święto Chrystusa Sługi (Niedziela Chrztu Pańskiego)
- 25-27.01.2019 Spotkanie dla młodzieży starszej
 (Światowe Dni Młodzieży Panama 2019)

LUTY 2019

- 1-3.02.2019 Grupa wsparcia DDD (Grupa A, spotkanie 3.)
- 2.02.2019 (216) Maryjne Czuwanie Modlitewne
 Święto Ofiarowania Pańskiego.
 Dzień Światła: Błogosławienie świec Oazy 2019
- 8-10.02.2019 Grupa wsparcia DDD (Grupa B, spotkanie 3.)

- 15-17.02.19 Carlsberskie Spotkanie dla Małżeństw
 "O komunikacji w rodzinie czyli jak znaleźć wspólny język i wzajemne zrozumienie dla trzech pokoleń: dzieci, rodziców i dziadków." Prowadzą: Beata i Jan Górliccy, para diecezjalna Domowego Kościoła Diecezji Kieleckiej.
- 22-24.02.2019 Częstochowa (PL), Kongregacja Odpowiedzialnych Ruchu Ś-Ż

MARZEC 2019

- 2.03.2019 (217) Maryjne Czuwanie Modlitewne
- 2-6.03.2019 Oaza ±60 (Nie tylko dla seniorów!).
 Rozpoczęcie: sobota, 13.00 Obiad
 Zakończenie: Środa Popielcowa 12.00 Eucharystia, 13.00 Obiad
- 8-10.03.2019 Warsztaty Al-Anon
- 8-10.03.2019 Ewangelizacyjna Oaza Modlitwy
- 15-17.03.2019 Spotkanie dla młodzieży młodszej
- 15-17.03.2019 Wielkopostne Dni Skupienia. Prowadzi ks. prał. Henryk Bolczyk.
 "Patriotyzm i wiara wzajemnie siebie potrzebują".
- 22-24.03.2019 Grupa wsparcia DDD (Grupa A, spotkanie 4.)
- 22-24.03.2019 Szkoła Modlitwy. Sesja: "Przemodlić swoje życie razem z Janem Chrzcicielem". Prowadzi ks. Piotr Kwiecień CM
- 25.03.2019 (218) Maryjne Czuwanie Modlitewne
 Uroczystość Zwiastowania Pańskiego
 37. rocznica posługi Diakonii Ruchu Ś-Ż w "Marianum"
- 29-31.03.2019 Grupa wsparcia DDD (Grupa B, spotkanie 4.)
- 29-31.03.2019 Spotkanie rodzin Oazy dla dzieci z rodzicami

KWIECIEŃ 2019

- 5-8.04.2019 Carlsberskie Spotkanie dla Małżeństw.
- 12-14.04.2019 Niedziela Palmowa. Spotkanie dla młodzieży starszej
- 18-21.04.2019 Triduum Paschalne 2019
 Święte Dni Męki, Śmierci, Spoczynku i Zmartwychwstania Pana
- 23-27.04.2019 Oaza dla ministrantów

MAJ 2019

- 3.05.2019 (219) Maryjne Czuwanie Modlitewne.
 Uroczystość NMP Królowej Polski
- 9-12.05.2019 Dni Skupienia Środowisk Trzeźwościowych
 i wspólnot dwunastokrokowych
- 24-26.05.2019 KODA. Spotkanie dla animatorów młodzieży
- 26.05.2019 Diecezjalna Pielgrzymka duszpasterstw obcojęzycznych.
 Speyer, Katedra 10.00 Eucharystia
- 31.05-2.06.19 Ora et labora. Oaza modlitwy i pracy

CZERWIEC 2019

- 7-9.06.2019 Zesłanie Ducha Świętego. Oaza Modlitwy

- 10.06.2019 (219) Maryjne Czuwanie Modlitewne. (Eucharystia 12.00)
Najświętszej Maryi Panny Matki Kościoła.
Święto patronalne Ruchu Światło-Życie i INMK
- 14-16.06.2019 Dorosłe Dzieci Dysfunkcji (DDD).
Spotkanie wstępne dla zainteresowanych i ich rodzin
- 21-23.06.2019 Szkoła Modlitwy. Bibliodrama - "Przebaczenie - droga do wolności"
Warsztaty biblijno-psychologiczne, prowadzi ks. dr Tomasz Knop

OAZY WAKACYJNE 2019

- 12-28.07.2019 Oaza dla rodzin i dorosłych I° (15 dni)
Oaza dla dzieci (do 14 lat) z rodzicami / opiekunami
Dodatkowo dla osób, które z różnych względów (np. terminy ferii w landach) nie mogą uczestniczyć w programie 15-dniowym:
- 12-20.07.2019 Oaza dla rodzin i dorosłych I°A (1. część 15-dniowej Oazy I°)
Dodatkowo dla osób, które uczestniczyły już w 1. części Oazy 15-dniowej I°:
- 20-28.07.2019 Oaza dla rodzin i dorosłych I°B (2. część 15-dniowej Oazy I°)

12-28.07.2019 Oaza dla rodzin i dorosłych II°

30.07. - 15.08.2019 Oaza dla młodzieży

16-22.08.2019 "Dojrzałość chrześcijańska". Oaza tematyczna.

W sposób szczególny zapraszamy do udziału w tej oazie osoby/małżeństwa, które pełnią posługę (lub będą pełnić) w kręgu, rejonie, ... W czasie rekolekcji będziemy szukać odpowiedzi jak lepiej i owocniej podejmować pracę nad sobą oraz posługę wobec innych.

23-25.08.2019 63. rocznica „Marianum”- Carlsberg.

Dzień Wspólnoty Ruchu Światło-Życie. VIII Carlsberski Piknik Muzyczny

24.08.2019 (221) Maryjne Czuwanie Modlitewne w ramach 63. rocznicy

24.08.2019 II Pielgrzymka Domowego Kościoła
do Sanktuarium Niepokalanej Jutrzenki Wolności w Carlsbergu

TELEFONY KONTAKTOWE

CARLSBERG	Moderator Ks. Jacek Herma	tel. 06356/228
Diakonia "Marianum"		tel. 06356/228
Diakonia młodzieży	Artur Weber	tel. 015734917360
	Max Halemba	tel. 015777042595
	e-mail: licht-leben-jugend@gmx.de	
	Ks. Dariusz Stankiewicz	tel. 06333-6891996
Domowy Kościół	Aneta i Krzysztof Michoń	
	e-mail: parakrajowa@domowykosciol.de	
Szkoła Modlitwy	Żaneta Klonkowska	tel. 015780305462,
	www.szkola-modlitwy.de,	e-mail: poczta@szkola-modlitwy.de
MDEW "Drogocenna Perła"	Ks. Ireneusz Kopacz	tel. 06356/328
	e-mail: drogocenna.perla@oaza.de	

Carlsberskie Spotkanie dla Małżeństw

Kilka razy w ciągu roku zapraszamy na spotkania, w czasie których są poruszane tematy małżeńsko-rodzinne. Małżeństwa uczą się jak przeżywać głębiej swoje życie wiary, ale też jak dobrze rozwiązywać różne trudności i konflikty.

Maryjne Czuwanie Modlitewne

Od września do czerwca raz w miesiącu (w sobotę lub święto maryjne) spotykamy się, by od Maryi uczyć się Jej postaw wiary. W programie: możliwość spowiedzi, o godz. 17.30 Eucharystia (jeśli nie zaznaczono inaczej), modlitwa adoracyjna, Nieszpory z katechezą maryjną, różaniec.

Spotkania polskojęzycznych grup AA (anonimowych alkoholików), Al-Anon i DDA oraz Dni Skupienia dla Wspólnot dwunastokrokowych i środowisk trzeźwościowych. W czasie tych spotkań można znaleźć kompetentną pomoc (grupy wsparcia, terapeuci oraz ksiądz).

Szkoła Modlitwy Słowem Bożym

działa od 2014 r. w ramach pracy Międzynarodowego Centrum Ewangelizacji "Marianum" w Carlsbergu we współpracy z Centrum Formacji Duchowej Salwatorianów w Krakowie i Trzebinii.

Konto bankowe:

Bewegung Licht-Leben e.V.
Sparkasse Rhein-Haardt

IBAN: DE73 5465 1240 0013 1177 67 BIC: MALADE51DKH

Dziękujemy za składane ofiary!

**Na życzenie wystawiamy potwierdzenie dla celów podatkowych.
Prosimy wtedy o dokładny adres!**

W każdą ostatnią niedzielę miesiąca o godz. 12.00 jest odprawiana Msza święta w Waszej intencji. Wszystkie Wasze sprawy powierzamy Bogu także w czasie codziennej Liturgii Godzin (Jutrznia i Nieszpory) i Różańca.

DOJAZD DO CARLSBERGU:

- POCIĄGIEM

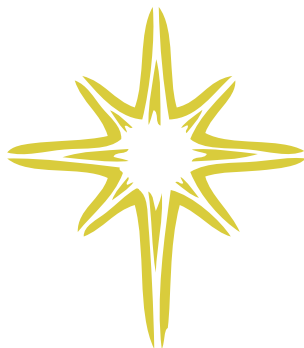
do Mannheim (lub Worms),
potem do Grünstadt.
Stamtąd autobusem do Carlsbergu.

- SAMOCHODEM:

zjazd **18. Wattenheim**, na autostradzie A-6,
pomiędzy Autobahnkreuz Frankenthal a Kaiserslautern.
Jest to równocześnie zjazd na stację benzynową.
Jechać według znaków "Ausfahrt",
aż pojawi się drogowski znak na Carlsberg!
Od zjazdu z autostrady jest ok. 5 km do Carlsbergu.

„Przyjdzie Pan, Księżę pokoju,
Wyjdźcie Mu na spotkanie”

*Piątek, 2. tydzień Adwentu
Śpiew przed Ewangelią*

**Jezus jest jedynym Zbawicielem człowieka. Aby Go odnaleźć,
potrzeba szczerego otwarcia umysłu i serca.**

**Aby Go spotkać nie można pozostać bezczynnym,
nie wolno poddać się gnuśności.**

**Zbawienie może zadomowić się i rozkwitnąć tylko w sercu,
które uzna swoją grzeszność, wyzna potrzebę zbawienia.**

**Na czas zbliżających się Świąt Narodzenia Pańskiego
życzymy każdemu z Was i Waszym bliskim nowego doświadczenia
wyzwolenia i przemiany płynącej ze spotkania z Przychodzącym,
który jedynie może napełnić prawdziwym Pokojem.**

**Diakonia „Marianum”
Boże Narodzenie
Carlsberg 2018**